

ővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa
6.Kbf.14/2014/3. szám

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa, mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2015. év január hó 09. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t:

A társtettesként, kötelességszegéssel elkövetett hivatali vesztegetés elfogadásának büntette miatt **I.r. vádlottás társa** ellen folyamatban lévő büntető ügyben a Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa 2014. január 07. napján kihirdetett 41(I.)Kb.1573/2013/10. számú ítéletét **megváltoztatja**.

I.r. és II.r. vádlottak bűncselekményeinek helyes jogszabályi megjelölése a 2012. évi C. törvény 294. § (1) és (3) bekezdés I. tétel a./ pont aa./ alpontja, és a 2012. évi C. törvény 438. § (1) bekezdése.

A lefoglalt további 20 (húsz) euró elkobzása helyett az összeg vagyoneklobzását rendeli el.

A ... sorszámu gépjármű-menetlevél tömböt, annak lefoglalása megszüntetése mellett a ... Kerületi Rendőrkapitányságnak rendeli kiadni.

Egyebekben az elsőfokú ítéletet **I.r. és II.r. vádlottak** tekintetében helybenhagyja.

i n d o k o l á s:

A Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa a 2014. január 7. napján kihirdetett 41.(I.)Kb.1573/2013/10. számú ítéletével **I.r. és II.r. vádlottakat** bűnösnek mondta a Btk.294.§ (1) bekezdésébe ütköző és a (3) bekezdés 1. tétel a) pont aa) alpont szerint minősülő társtettesként, kötelességszegéssel elkövetett hivatali vesztegetés elfogadásának büntetében, valamint a Btk.438.§ (1) bekezdésébe ütköző szolgálatban kötelességszegés vétségében, ezért őket halmazati büntetésül -2 évi börtönre és 2 évi közügyektől eltiltásra, valamint 50 napi tétel, napi tételenként 1000 Ft, összesen 50.000,- Forint pénzbüntetésre ítélte. Úgy rendelkezett, hogy a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontja a büntetés 2/3 részének, de legkevesebb három hónapnak a kitöltését követő nap. A vádlottaknak a pénzbüntetés megfizetésére 2 hónapi részletfizetést engedélyezett, és a pénzbüntetés meg nem fizetése, valamint az egy havi részlet megfizetésének elmulasztása esetére rendelkezett a pénzbüntetésnek szabadságvesztésre történő

átváltoztatására. A II.r. vádlottal szemben elrendelte a Fővárosi Törvényszék 2012. november 16. napján jogerőre emelkedett 21.B.1383/2010/48. számú ítéletével 2 rb. hivatalos eljárásban elkövetett bántalmazás büntette miatt kiszabott 8 hónapi börtönbüntetés végrehajtását. Az eljárás során lefoglalt 40 euróból, 20 euró lefoglalását megszüntette, és az I.r. vádlottnak kiadni rendelte, még a fennmaradó 20 euró elkobzásáról rendelkezett. Az eljárás során lefoglalt gépjármű menetlevéltömb lefoglalását megszüntette és az iratokhoz történő csatolását rendelte el. Ezen túlmenően rendelkezett még a felmerült bűnügyi költségről.

A tárgyaláson a katonai ügyész a nyilatkozattételre három napi gondolkodási időt tartott fenn, majd a törvényes határidőn belül mindkét vádlott tekintetében tudomásul vette az ítéletet. Az I.r. és II.r. vádlott egyaránt irányának megjelölése nélkül jelentett be fellebbezést. A védő az I.r. vádlott esetében enyhítésért, a II.r. vádlott tekintetében elsősorban felmentésért, másodsorban enyhítésért fellebbezett.

Az Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.102/2014/1. számú átiratában indítványozta, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét változtassa meg, melynek keretében a szolgálatban kötelességszegés vétségét 1-1 rb.-ként elkövetettnek tekintse. A börtönbüntetés és a közügyektől eltiltás tartamát 2-2 évként jelölje meg, és utóbbit a Btk.33.§ (2) bekezdésének alkalmazásával mellékbüntetésként tekintse kiszabottnak. Az I.r. vádlottal szemben a Btk.74.§ (1) bekezdés f) pont alkalmazásával a 20 euró tekintetében vagyoneklobzást rendeljen el, melynek lefoglalását szüntesse meg és utalja a törvényszék letéti számlára a 11/2003. IM-BM-PM. együttes rendelet 90.§ (2) bekezdésének megfelelően. Egyebekben az elsőfokú ítéletet hagyja helyben.

Az I.r. és II.r. vádlottak védője a nyilvános ülésen megtartott perbeszédében az elsőfokú ítélet ellen bejelentett fellebbezését mindkét védelem tekintetében fenntartotta. Az I.r. vádlottal kapcsolatban arra hivatkozott, hogy ezen védelem a bűncselekmény elkövetését azonnal beismerte, együttműködött a hatóságokkal a cselekmény feltárásában. Még a cselekmény elkövetésének a napján be is nyújtotta a leszerelés iránti kérelmét. 20 év, jól teljesített szolgálat áll az I.r. vádlott mögött, aki nemrég kötött házasságot, gyermeket szeretnének, ezért a kiszabott szabadságvesztés tartama megfelelő. Az I.r. vádlottal szemben azonban ilyen súlyú és számú enyhítő körülmény mellett, indokolt annak próbaidőre történő felfüggesztése. A II.r. vádlottal kapcsolatban a védő kifejtette, hogy nem bizonyított, hogy a korrupciós bűncselekményt elkövette. Az I.r. vádlott vallomása alapján **tanú1** egy kézfogással adta át a 20 eurót, és egyáltalán nem biztos, hogy ezt a II.r. vádlott láthatta. Erről a gépkocsiban sem beszéltek és **tanú1** azért tett egyöntetűen terhelő vallomást mindkét rendőrré, hogy minél gyorsabban szabaduljon az eljárásból. Ilyen körülmények között indokolt a II. r. vádlottnak a korrupciós bűncselekmény miatt emelt vád alóli, bizonyítottság hiányában történő felmentése. Amennyiben a másodfokú bíróság a II.r. vádlott bűnösségét a Fővárosi Törvényszék ítéletében írtakkal egyezően látja megállapíthatónak, úgy a bűnösség kisebb fokára figyelemmel, mindenképpen indokolt a kiszabott büntetés jelentős enyhítése.

Az I.r. vádlott az utolsó szó jogán úgy nyilatkozott, hogy nagyon megbánta a cselekmény elkövetését, és a szabadságvesztés büntetés próbaidőre történő felfüggesztését kérte.

A II.r. vádlott az utolsó szó jogán úgy nyilatkozott, hogy sok szakmai hibát elkövetett, de bűncselekményt nem. Megbánta a cselekményét, a felmentését kérte.

A vádlottak és védőjük által bejelentett fellebbezések folytán a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az elsőfokú ítéletet és az azt megelőző bírósági eljárást a Be.348.§ (1) bekezdésében foglaltak alapján teljes terjedelmében felülbírált.

A II.r. vádlottnak és védőjének a felmentésre irányuló fellebbezése nem alapos.

A másodfokú bíróság a felülbírálat során megállapította, hogy az elsőfokú katonai tanács az eljárási szabályokat betartotta. A tényállást mérlegelési jogkörében állapította meg. Ennek során a szükséges bizonyítási eljárást lefolytatta, a bizonyítékokat megfelelően értékelte, és indokolási kötelezettségének is eleget tett. Az I.r. vádlott a tárgyaláson vallomást, mind a katonai, mind a korrupciós bűncselekmény tekintetében ténybelileg elismerte a bűncselekmény elkövetését. Azonban védekezést terjesztett elő, mely szerint az intézkedés alá vont román állampolgártól nem kért pénzt, és amikor **tanú1** az elköszönéskor, a kézfogásnál pénzt adott át, ezen annyira meglepődött, hogy azonnal nem tudott reagálni, és a pénz nála maradt. A II.r. vádlott szintén vallomást tett, ebben ténybelileg elismerte a katonai bűncselekmény elkövetését, tagadta azonban, hogy észlelte volna, hogy az intézkedés alá vont személy pénzt adott át járőrtársának. A külföldi állampolgár a tárgyaláson nem tudott megjelenni, így a bíróság felolvasással tette bizonyítás anyagává a nyomozás során tett vallomását. Nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor az I.r. vádlott védekezésével, illetve a II.r. vádlott tagadásával szemben a tényállást **tanú1** tanúnak, a nyomozás során tett vallomás alapján állapította meg. A tanút a tényállásban rögzített rendőri intézkedést követően néhány perccel a Nemzeti Védelmi Szolgálat tagjai megállították, és ettől kezdve következetesen tette meg nyilatkozatát. Ezzel az állítások mind a vádlottakra, mind önmagára nézve terhelő tartalmúak voltak. Terhelő vallomását a szembesítések során is fenntartotta. Állításait alátámasztották a rendelkezésre álló okirati bizonyítékok, az ügyben lefoglalt bűnjel, közvetve a tárgyaláson kihallgatott tanúk vallomásai, és ezekkel összefüggésben önmagában az a körülmény is, hogy a vádlottak járőrkörzetük határát túllépték, másik rendőrkapitányság területén intézkedtek, és sem a terület elhagyást, sem az intézkedést nem jelentették az ügyelet felé, továbbá az intézkedés alá vont személy tekintetében lekérdezést sem végeztek. A törvényszék katonai tanácsa ítélete 4. oldal 2 bekezdésétől a 7. oldal 2 bekezdéséig értékelte a rendelkezésre álló bizonyítékokat, és logikus meggyőző magyarázatát adta annak, hogy miért nem az I.r. vádlott védekezését, illetve a II.r. vádlott tagadó vallomását fogadta el a tényállás alapjául.

Észlelte azonban a másodfokú bíróság, hogy az elsőfokú bíróság által rögzített tényállás részben hiányos, mert nem rögzíti, hogy a vádlottak kötelességszegő

magatartásaikkal, mely előírásokat szegték meg. Ezért a Fővárosi Ítélőtábla Katonai Tanácsa a Be.352.§ (1) bekezdés a) pontja alapján a történeti tényállást annyiban egészíti ki, hogy: „Az I. és II.r. vádlottak a terület engedély nélküli elhagyásával megszegték a ... Kerületi Rendőrkapitányság II. gépkocsizó-járőr útirányterv 4 bekezdésében írt, a járőrkörzet határáról szóló rendelkezést, valamint magatartásaikkal megszegték még a Rendőrség Szolgálati Szabályzatáról szóló 30/2011. (IX.22.) BM. rendelet 4 §-ában írt intézkedési kötelezettségüket.”

Az elsőfokú bíróság által rögzített és a másodfokú bíróság által ekként kiegészített tényállás már mindenben mentes a Be.351.§ (2) bekezdésében írt hiányosságoktól, ezért azt a Fővárosi Ítélőtábla Katonai Tanácsa felülbírálata alapjául elfogadta, így a II.r. vádlottnak és védőjének a felmentésre irányuló fellebbezése eredményre nem vezethetett, mivel az a Be.351.§ (1) bekezdés, és a 352.§ (3) bekezdésében írtaknak tekintettel a felülmérlegelés tilalmába ütközik.

Az irányadó tényállás alapján a katonai tanács okszerűen vont le következtetést a vádlottak bűnösségére és helyes a cselekményeik jogi minősítése is. Nem tévedett a törvényszék katonai tanácsa, amikor az elsőfokú ítélet 7. oldal 3 és 4 bekezdéseiben írtak szerint az elbírálás idején hatályos büntető törvényt alkalmazta, figyelemmel arra, hogy ez lényegesen kedvezőbb a vádlottakra nézve. A katonai tanács helyesen állapította meg I.r. és II.r. vádlottak bűnösségét, a Btk.394.§ (1) bekezdésébe ütköző, és a (3) bekezdés a) pont aa) alpont szerint minősülő társtettesként, kötelességszegéssel elkövetett hivatali vesztegetés elfogadásának büntetében, valamint a Btk.438.§ (1) bekezdésébe ütköző szolgálatban kötelességszegés vétségében.

Észlelte azonban a másodfokú bíróság, hogy az elsőfokú ítélet rendelkező része az elbírálás idején hatályos Btk. jogszabályban az évszámot helytelenül rögzíti, ezért azt helyesbítette.

Az enyhítésre irányuló vádlotti és védői fellebbezések nem alaposak.

A Törvényszék Katonai Tanácsa ítéletében helytállóan sorolta fel mindkét vádlott tekintetében a büntetés kiszabása során figyelembe vehető enyhítő és súlyosító körülményeket. Megfelelő indokát adta annak, hogy az egyébként helyesen hét éves büntetési középmértéktől miért tért el a szabadságvesztés kiszabása során. Összességében az állapítható meg, hogy a vádlottakkal szemben a törvényi minimumban meghatározott végrehajtandó börtönbüntetés, - figyelemmel arra is, hogy az ügyben értékelhető időmúlás nem következett be,- inkább enyhének tekinthető, azonban súlyosításra irányuló ügyészi fellebbezés hiányában ennek megváltoztatására nem volt lehetőség. Ilyen körülmények mellett azonban teljesen indokolatlan lenne az I.r. vádlottal kapcsolatban a szabadságvesztés büntetés próbaidőre történő felfüggesztése, illetve a II.r. vádlott tekintetében a kiszabott szabadságvesztés további -enyhítő rendelkezés alkalmazásával történő - enyhítése. A korrupciós cselekmény jellegére figyelemmel az elsőfokú bíróság törvényesen szabott ki a vádlottakkal szemben közügyektől eltiltást, valamint - mivel a vádlottak

magatartása haszonszerzésre irányult - indokolt velük szemben a pénzbüntetés kiszabása is. Törvényes az elsőfokú katonai tanácsnak a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjával kapcsolatos, valamint a pénzbüntetés vonatkozásában részletfizetést engedélyező rendelkezése is. A II.r. vádlott felfüggesztett szabadságvesztés próbaideje alatt követett el újabb bűncselekményt, tehát az elsőfokú bíróság törvényesen rendelkezett a börtönbüntetés végrehajtásáról is.

Az elsőfokú katonai tanács helytelenül rendelkezett az I.r. vádlottnak ki nem adott 20 euró elkobzásáról. Ez az adott vagyoni előny tárgya volt, ezért az ítélőtábla katonai tanácsa az elsőfokú bíróság erre irányuló rendelkezését megváltoztatva a Btk.74.§ (1) bekezdés f) pontja alapján vagyoneklobzást rendelt el.

A törvényszék katonai tanácsa indokolatlanul rendelkezett úgy, hogy a szolgálati jármű menetlevél tömbjét a lefoglalása megszüntetése mellett az iratokhoz csatolja. Az eljárás során lefoglalt tömb az ügyben nem bír olyan bizonyító erővel, amely ezt a rendelkezést indokolná, ezért a másodfokú bíróság a lefoglalás megszüntetése mellett azt a ... Kerületi Rendőrkapitányságnak rendelte kiadni, figyelemmel arra, hogy ez a rendőrkapitányság üzemelteti az adott szolgálati gépjárművet.

A Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa ítéletének egyéb rendelkezései törvényesek, ezért azokat a másodfokú bíróság - helyes indokai alapján - mindkét vádlott tekintetében helybenhagyta.

A Fővárosi Ítélőtábla Katonai Tanácsának ítélete a Be.372.§ (1) bekezdésén alapszik.

Budapest, 2015. január 09.

Dr. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok s.k.
a tanács elnöke

Dr. Mészáros László hb. ezredes s.k.
előadó bíró

Dr. Török Zsolt hb. ezredes s.k.
szavazó bíró

A Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsának ítélete I.r. és II.r. vádlottak tekintetben a rendelkező részben írt változtatással jogerős és végrehajtható.

Budapest, 2015. január 09.

Dr. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok s.k.

a tanács elnöke